

September Oktober November 2022

Svenska kyrkan
SÖDERMÖRE PASTORAT

Jag är

-Det står nåt där, gör det inte det?
Bland bladen?

-Jo, nåt är det, det syns, men jag måste anstränga blicken lite för att ordentligt kunna se vad.

-Men vad står där?

-Gud står där.

Så är det. Där står Gud. Och här. Överallt är Gud. Det vill vi tala om. Gud är och finns och vill oss i sin kärlek. Kyrkans kallelse och uppgift är att hjälpa människor att fästa blicken på Gud och bygga en gemenskap som hjälper oss att hålla fast. Och i det hitta vägar till ett gott och helt liv.

Vi har de senaste åren byggt pastoratbladens teman kring vårt pastorats vision: *Vi vill som en del av Svenska kyrkan vara synligt tecken på Guds närvaro i vår bygd. Genom människor som firar gudstjänst*

kallar, rustar och sänder oss Gud att bära glädje, liv och försoning in i vardagen. Vi har betat av merparten av begreppen och den här gången har det blivit dags för Gud.

Vem och vad Gud är, är svårt att få grepp om, det vet vi, men det är aldrig fel att närma sig frågeställningarna. Det finns så mycket att upptäcka, glädjas i och fascineras av. Ett motiv i sammanhanget jag regelbundet återvänder till och aldrig tycks bli riktigt färdig med är mötet mellan Gud och Moses vid den brinnande busken som det berättas om i Andra Moseboks tredje kapitel. Där kallar Gud Moses att befria folket från fångenskapen och på Mose fråga om vem som kallat honom svarar Gud: *"Jag är den jag är. Säg dem att han som är har sänt dig till dem"*. Alltså: Gud är. Är som i vara. Varat. Gud är den som gör att något alls är. Inget vore om Gud inte var först. Det tål att tuggas på.

På temat har vi fått fina texter av förre ärkebiskop KG Hammar och poeten Marie Tonkin. KG har skrivit och talat mycket om Gud genom åren, vad vill han säga till oss i Södermøre? I vissa traditioner säger man att den sanna teologin finns i poesin. Så varför inte låta en poet ta sig an gudsbegreppet? Vi hoppas det ska väcka tankar och törst!

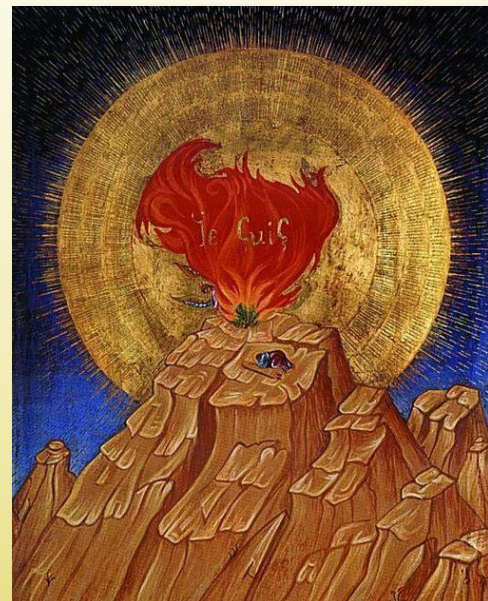
Som vanligt har vi också psalm- och bönetips, och My och Ove ger oss inblickar i församlingarnas liv från både nyss och förr. Vi önskar god läsning!

När ni får detta nummer har semestrarna tagit slut för de flesta och skolorna är i gång igen. Under veckorna 35 och 36 startar vi upp verksamheterna i församlingarna och återgår till vardaglig ruljans.

Välkomna med i kyrkolivet! Fullständig information om allt finns på hemsidan, i månadsbladen och på anslagstavlor.

Gud välsigne!

/Richard Thörn
Kyrkoherde

DE SOM DRABBATS AV KRIGET I UKRAINA BEHÖVER DITT STÖD.

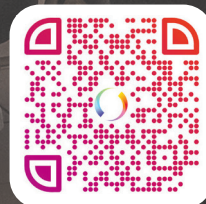
Tillsammans kan vi vara en
tillflykt i oro, nöd och krig.

act
Svenska kyrkan

DIN GÅVA BEHÖVS NU!

Människor på flykt är i stort behov av mat, vatten och
hygienartiklar. Med lokala partner på plats ger Act Svenska
kyrkan stöd till människor som flyr kriget i Ukraina.

SWISHA TILL
900 1223
SKRIV: AKUT

Gud

"Gud" är ett begrepp som får sitt innehåll av dem som använder det. Detta gäller förvisso alla begrepp, och de innehåll våra begrepp får beror på användarnas erfarenheter och kunskaper.

Begrepp lever sitt liv, och det är när användarna, vi människor, utbyter kunskaper och erfarenheter som begreppen vidgas och liksom tar in

det som användarna tillför i samtal. Samtalen om begreppen är därför livsnödvändiga för att begreppen ska leva vidare som meningsfulla. Detta gäller i synnerhet begreppet "Gud" som levt farligt, förlorat sin meningsfullhet därför att våra samtal tystnat i vårt svenska sammanhang. Vi känner alla till den blygsel, rädsla eller beröringsskräck som gäller i vårt svenska samhälle när "Gud" kommer på tal.

För att kort beröra komplicerade frågeställningar: om någon säger att "jag tror på Gud" så innehåller den satsen två problem. Vad betyder "finnas"? Om Gud finns så finns inte Gud på samma sätt som allt annat finns, dvs. som objekt för vår kun-

skap eller erfarenhet. Därför kan det i vissa sammanhang vara mer sant att säga att Gud inte finns än att Gud finns. Innebörden beror på vad vi menar med "finns". Det andra

problemet gäller begreppet "Gud", och det är det den här lilla artikeln ska handla om.

Om "Gud" är GUD enligt den kristna traditionen så kan "Gud" inte vara objekt så

som allt annat vi söker kunskap om, hanterar och vill kontrollera i vår jakt efter makten i våra liv. Egen-

makt är ju något fint och strävan efter den har ofta sin bakgrund i att många velat utöva makt över mig utifrån. Föräldrar, samhälle, kyrka, "Gud". Att "Gud" varit en del av en förtryckande struktur i det förflutna har säkert präglat många tolkning av "Gud" och låtit denna erfarenhet vara sista ordet som blev sagt. Här kan bara den mystiska erfarenheten frigöra oss från detta innehåll i begreppet "Gud". En mystik eller andlig erfarenhet handlar om att jag är en del av något större, något som ligger bortom vad jag språkligt kan beskriva, alltså bortom min kontroll. Den erfarenheten säger mig att jag inte ens är subjekt i mitt eget liv.

Därför kan det i vissa sammanhang vara mer sant att säga att Gud inte finns än att Gud finns.

Det som är "mer" eller "större" är det verkliga subjektet inte bara i mig utan i hela tillvaron.

Här ställs vi inför livets stora utmaning! Antingen kapitulerar vi inför vår erfarenhet att det finns något större än jag, också i min privata värld. Eller försöker jag bortförklara min andliga erfarenhet på något sätt (det finns många sätt!) för att bevara kontrollen över allt i mitt liv. Och vi människor är ju språkvarerster och språket är det mest fantastiska som utmärker vad en människa är. Vi kan inte låta bli att söka språk, också för det okända, också för det som inte låter sig fångas i språk, kärlek till exempel. Vi måste alltså inse att språk för "Gud" inte betyder att vi förstår, fattar eller kan kontrollera "Gud". Språket får här en annan karaktär, det får stora likheter med poesins språk. Läs kärleksdikter och lägg märke till hur fel det blir om orden tolkas bokstavligt:

Och vår kristna historia är ju full av definitioner som kyrklig överhet sagt att man måste tro på för att inte råka illa ut.

exempel "min älskling du är som en ros". Det är självklart att älsklingen inte är en ros och ändå säger satsen oss något berörande.

Att "Gud" är ett begrepp som syftar

på något annat kallas en metafor. Och att vi inte kan tala på vanligt sätt om "Gud" kan vi kalla apofatiskt. Detta senare är en nytt begrepp för de allra flesta av oss, men det betyder helt enkel att "Gud" är bortom språket, att det största

misstag vi kan göra är att tolka allt vi säger om "Gud" bokstavligt. Då faller metaforen platt till marken!

Vi behöver alltså tänka och tala om "Gud" i termer som gör motstånd mot vårt kontrollbehov och lämnar frågan om "Gud" öppen. Inom judendomen har man varit mycket

bättre på detta än vad vi kristna varit. Det är vanligt bland judiska troende att tänka sig Gud som ett verb, som något som innebär rörelse, något ogripbart just för att det rör sig och fullbordas först i handling. Det är en bra övning för oss kristna att tänka oss Gud som verb, som kontinuerlig skapelse, som något ogripbart som inte låter sig definieras. Och vår kristna historia är ju full av definitioner som kyrklig överhet sagt att man måste tro på för att inte råka illa ut. Ett annat judiskt förhållningssätt är att mera vara intresserad av Gud som fråga än Gud som svar. Frågan öppnar upp till nya möjligheter medan svaret får både samtal och tänkande att avstanna.

När vi kallar oss kristna så betyder

det att vi inte kan tänka och tala om Gud utan att Jesus som vi kallar Kristus finns med i "språkspelet". Då är det viktigt att vi nalkas Jesus på ett judiskt sätt, som en berättelse och inte som enskilda trospåståenden. Jesus är också mer verb än substantiv, när han hela tiden betonar att det handlar om att göra hans himmelske faders vilja, inte om att säga 'Herre, herre' på rätt sätt. "Följ mig!" är hans tilltal och därmed pekar han på Vägen som trons grundmetafor. Att tro på Gud blir då att följa Jesus, inte att tänka på ett visst sätt om Gud.

När Jesus blir kristendomens grundmetafor så utmanar det mycket traditionellt gudstänkande, där "Gud" tenderar att bli en överste kejsare i

en maktpyramid. Men Jesusberättelsen möter från ett annat håll, nerifrån, från sårbarhet och nederlag. Det är först i den bejakade sårbarheten, nolläget, som vi kan ta emot Påskens

erfarenhet. Det finns inget mörker som inte följs av liv och ljus enligt Jesusberättelsen

som också kan bli vår livsberättelse. Vi får tro att sådan är Gud.

Jag har nu mycket komprimerat försökt säga något som verkligen är "apofatiskt", dvs. utom räckhåll

Att tro på Gud blir då att följa Jesus, inte att tänka på ett visst sätt om Gud.

för språket. Vill du läsa något mera djuplodande så kan du läsa min bok "Släpp fången loss! 'Gud' bland metaforer och apofatiska provisorier" (Verbum 2015). Den lämpar sig

väl för samtal i grupp men kan givetvis också läsas enskilt. Men det kan vara bra att ha någon att samtala med när det blir för "apofatiskt"!

Lycka till med "Gud"! Något fantastiskt öppnar sig på andra sidan språkbarriären!

/KG Hammar
Ärkebiskop emeritus och teolog

Ny musikal om Lina Sandell

Blott en dag ett ögonblick i sänder. Tryggare kan ingen vara. Bred dina vida vingar. Tre av våra mest älskade psalmtexter skrevs av Lina Sandell under 1800-talets andra hälft.

Vem var kvinnan som kunde skriva dessa hållbara texter som vi fortfarande vill sjunga? Hon var småländsk prästdotter och började skriva redan som barn. Böcker betydde mycket för henne. Hon var sjuk i långa perioder och att läsa och skriva, som hon kunde göra i sängen, blev viktigt för henne. Föräldrarna vågade inte tro på att hon skulle bli vuxen och gift. Men det blev hon! Hon levde sitt vuxna liv i Stockholm som framgångsrik yrkesarbetande kvinna. Gift med en riksdagsman och

väninna med prinsessan. Hon skrev ca. 2000 sångtexter och dikter. Hon sa om sig själv att hon var "en god skrivares penna" och menade att texterna kom till henne ifrån Gud.

Kim Eriksen, kantor i Ljungby kyrka, har skrivit ny musik till en musikal om Lina. Sångtexterna har skrivits i samarbete med Anna Jonsson.

Manuskriptförfattare är Sigrid Oldenburg. Alla tre är bosatta i Södermøre.

Onsdagen den 26 oktober kl.19

är alla välkomna att möta Lina i Ljungby kyrka. Efter föreställningen sjunger vi några av hennes psalmer tillsammans.

Att återvända till Mysteriets röst

Vilket pass tar jag fram i passkontrollen? Den som har dubbla nationaliteter kan välja. Var finns min tillhörighet? Vilket land kallar jag mitt? Vem är jag, och varifrån?

Amerikanska Kaitlin B. Curtice tillhör landets ursprungsbefolkning, minoriteten Potawatomi, som ofta osynliggjorts genom historien. Stammen kommer från Great Lakes-regionen vid Turtle Island och har sin egen kultur, ett eget språk och sin skapelsemyt som definierar verkligheten. Tvingad av regeringen fördrevs delar av stammen först till Kansas 1838 och senare, 1861, till Oklahoma, med löften om amerikanskt medborgarskap om de tog emot avdelat land. Minoriteten har trots migration och yttre tryck behållit en rest av sin kultur.

egen historia och sin identitet som Potawatomi. Hon har lärt sig språket, hon deltar i de folkliga riterna, lagar stammens maträtter och utför dess gester i vardagen; som att tända rökelse vid ett träd. Stammens mytberättelse finns som en fördjupande fond intill hennes kristna tro. Den lär henne att lyssna till naturen och till Gud i naturen. Att låta jorden tala och ta sig tid att höra skapelsen. Curtice beskriver hur hon steg för steg trädde in i denna andra, medfödda nationalitet och intog den.

Mötet på djupet med den egna bakgrunden ledde också till stigar där det brände till. Att stå för sin identitet också i det vardagliga skapar ibland konflikter. Curtice berättar om sin stegrade nervositet i passkön. För att våga. Hon blir ofta ifrågasatt när hon sträcker fram sitt Potawatomi-pass. Men hon insisterar, och tar inte fram sitt

amerikanska pass eller körkort trots de komplikationer som kan uppstå. Lyckligtvis räknas Potawatomi som

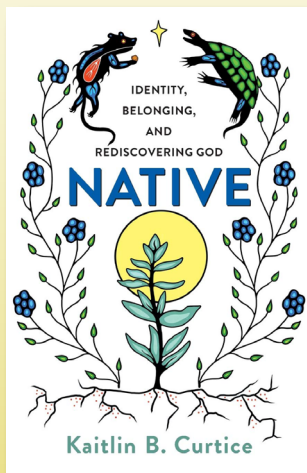
amerikanska medborgare; det är bara många myndighetspersoner som inte känner till det.

I processen med att återta sin historia insåg Curtice hur återvändandet till de kollektiva och personliga

skapelsenarrativen vidgar sig till nödvändiga frågor – kring vad vi gör på den här jorden. Hon frågar sig: "Vad innebär det att återvända, igen och igen, till Mysteriets röst i våra liv?"

Det handlar bland annat om uppmärksamhet, menar hon. Att ställa in sin radar mot denna världs mysterier och vara en som håller vakt, i en hållning av lärande och vakenhet. Vi är del av den här världen och dess levande varelser. Vår berättelse bär oss. Den orienteringsprocess vi

**Gud är
precis allt som är
och allt vi inte vet om –
Mysterium bortom
Mysterium,
Heligt inneslutet i
Heligt,
Skatt begravd
i våra jordarikens
småsten.
Kaitlin B. Curtice**

I sin självbiografiska bok *Native* (USA, 2020) berättar Kaitlin B. Curtice om sitt arbete med att återerövra sin

det som är mitt eget språk, kan Gud röra vid mig. "Du är ingen främling för den som inte drar sig undan från dig", skriver Johannes av Korset till Gud: "Hur kan man då påstå att det är du som är långt borta?"

går igenom för att rikta själskompassen mot omsorg om jorden är också en politisk handling. Den får konsekvenser i vår sociala miljö, i kollektivet och därmed också på ett politiskt plan. "Vi måste fråga oss vad vi värdesätter och håller heligt och utgå därifrån."

I det vatten som rinner ur min egen källa dricker jag Guds bild. I min egen berättelse, i det som format mig och fortsätter röra sig i mitt livs bottensats; där finner jag också spår av Gud. "När jag sätter mig och skriver min egen berättelse känner jag elden brinna klarare igen och arbetet att återvända leder mig djupare in i vem jag är och vem Gud är", konstaterar Curtice.

Hennes bok om en för mig främmande stam långt borta påminner mig om min egen historia. En liten tråd, tvinnad av många, del i en större väv. Av helig historia. Gå in i den, manar en röst. Berätta den. Där, i den jag verkligen är, i

Att göra sig mer närvarande i sitt eget liv är oundvikligen att närma sig Gud. Helhet, och helighet, är en fråga om tillhörighet. När jag börjar botten i min historia blir jag sakta lite mer hel. I berättelsen om den egna förlusten, sorgen, besvikelsen, det egna sveket, det som sargar, det som öppnar mot det okända – i den tröstlöshetens öken kanske det finns en brunn jag inte visste om.

"Det som verkar svagast och mest förvirrat i dig är det starkaste och mest beslutsamma", skriver Kahlil Gibran i Profeten.

I morgon vid passkontrollen, när mina tankar frågar mig vad jag egentligen håller på med och tvivlen stormar mot den smala ljusstrimma som är mitt hopp, öppnar jag min hand för den vita stenen med mitt namn, som bara Gud känner till. Mitt pass. Jag hör till. Mitt medborgarskap i det där riket som Jesus talade om gäller mitt faktiska liv, min

konkreta historia, ansiktena hos dem som gått före mig, hos dem som kommer efter. Det går en ström under den ofta torra sanden. Jag vill lyssna efter den. Min uppehållsrätt kan inte återkallas i en utredning hos Migrationsverket, min tillhörighet till landet bortom och innanför den här verkligheten är sått i min materia och i min andes fibrer. Jag bekänner mig till min djupa längtan, till min ostillade oro, till mitt hemliga sår, där kanske skönheten möter mig.

/Marie Tonkin

Poet och skribent som i år utkom med sin fjärde diktsamling, Den dyrbaraste färgen (Black Island Books) och med dikttolkningar av Else Lasker-Schüler (Pärlor ur min krona, Lejd).

Piano- och orgelskola

Piano och orgel är fantastiska instrument. Du kan spela melodi och ackompanjemang samtidigt. På orgeln spelar du också med fötterna och det öppnar för ännu flera möjligheter. Dessutom är orgeln världens största instrument.

På piano- och orgelskolan lär du att spela det du hör. Alltså att spela på gehör. Kommer du ihåg hur du lärde dig ditt modersmål? Du lyssnade och du försökte härma. Sen när du kunde prata började du att lära dig att läsa och skriva. Det vore kon-

stigt om du skulle lära dig att skriva och läsa innan du kunde prata. Därför jobbar vi med:

- att lyssna och spela på gehör
- att läsa och skriva noter
- att förstå musikens grammatik

Om man vill bli bra på en sport, t.ex. fotboll, ska man ofta träna två gånger i veckan och sen tillkommer inte sällan match i helgen. På piano- och orgelskolan har vi lektioner två gånger i veckan: En sololektion på en halvtimme, och en gemensam

lektion där man tränar gehör och musikteori. På den gemensamma lektionen tränar vi också att spela för varandra så att det blir naturligt att uppträda.

Till höstterminen finns tre lediga platser för barn och unga i åldern 8–16 år.

Kontakta kantor Kim Eriksen på:
kim.eriksen@svenskakyrkan.se

/Kim Eriksen
Kantor

Foton: Linus Gunnarsson

Musik i Södermøre

Onsdagar kl. 19:00

14/9 Arby kyrka

Duo Cantores

Kerstin Karlsson, sång, piano, orgel

Minu Bergman, sång, piano, orgel

28/9 St Olofs kyrka

Fyra pipor och en orgel

Minu Bergman

Kim Eriksen

Burkhard Flögel

Therese Olsson-Ström

12/10 Halltorp kyrka

Hör Herre vår lovsång

Fantastiska kören

Olof Löfvmo, piano

Richard Thörn, bas

26/10 Ljungby kyrka

Lina Sandell – en musikal

Anna Jonsson och Kim Eriksen

9/11 Hagby kyrka

Sax n' relax

Musik av Carola, ABBA,

filmmusik från Starwars

Vackra bilder i tak och på vägg

Ta med liggstol eller underlag

om du vill ligga ner

Silas Eriksen, saxofon

Kim Eriksen, piano

23/11 Voxtorp kyrka

Adventskonsert med liten kör

Sångare från Kalmar domkyrkokör

7/12 Mortorps kyrka

Julmusik och annat smått och gott

Lasse Trofast med vänner

sensus

För övriga
gudstjänster se
sodermore.se
& månadsannonser
i Kalmarposten

Barn- och ungdomskördag i Växjö

I maj 2020 skulle det varit en stor barn- och ungdomskördag i Växjö domkyrka för att fira Växjö stift som fyllde 850 år. Som vi alla hade sett fram emot. På grund av pandemin flyttades den dock fram, men den 21:a maj 2022 var det äntligen dags, och Stjärnkören skulle med!

Kören tog tåget från Kalmar station klockan 9 på lördagsmorgonen och när de kom fram till Växjö spöregnade det. Det var skönt att det inte var så långt att gå mellan stationen och domkyrkan! De var nästan först på plats och hann med att utforska kyrkan innan det var dags för upprop, indelning i två grupper och start för körövningar. Det var 85

barn med och redan på morgonen fick alla som lyssnade en försmak av hur starkt och kraftfullt det skulle låta på konserten på eftermiddagen.

När de hade sjungit några låtar skulle man i grupperna köra lite lekar och äta, för att sedan bytas av. Maten som var köttbullar och makaroner serverades nere i Växjö domkyrkocentrum, och det var väldigt gott! I samma byggnad lekte man även lekarna eftersom att vädret inte tillät att vara ute. I den gruppen som Södermøre Pastorat var med i lekte man en lek som kallas "Mäster" och som går ut på att hålla en stadig rytm genom att klappa och knäppa med fingrarna samtidigt

som man skickar en ramsa fram och tillbaka mellan varandra. Det handlade mycket om att vara på sin vakt och ha snabba reflexer vilket var lite klurigt. Men efter ett tag kom man

in i det och gruppen fick till lite flyt.

På eftermiddagen var det dags för genrep och efter några timmars sång och övning började kyrkan fyllas på med folk, och det drog ihop sig för musikgudstjänsten. Biskopen Fredrik Modéus var med och ledde gudstjänsten och musiken blev väldigt vacker. Det var en stor upplevelse att sjunga tillsammans med över 80 andra ungdomar inför en fullsatt domkyrka! I slutet av gudstjänsten skulle biskopen dela ut barn- och ungdoms-processionskors till alla pastorat, och en och en fick man komma fram och hämta ett för att sedan i samlad trupp gå ut i en avslutningsprocession när låten Halleluh! fortfarande gick runt och runt.

Totalt delades det ut 180 kors som

alla var tillverkade av Jan Ekström. Korsen var tillverkade i rökt ek, och skaften och fötterna tillverkade av Björk. På korsens ena sida står det inbränt "Växjö stift 850 år" och på andra sidan "Låt barnen komma till mig". På korsen sitter en glaspuck

med Växjö Stifts sigill och som också visar en dramatisk händelse från när Småland kristnades. Glaspuckarna är

tillverkade av glasbruket i Nybro. Trötta efter en hel dag med mycket sång, nya intryck och nya vänner reste Stjärnkören med Minu som ledare och fyra processionskors hem på tåget!

My Åsenius

Konsert

18/9 Ljungby kyrka

15:00

Malmö Kammarkör

Församlingsresa

10 september kl. 09-21:30

Karlslunda-Mortorps församling
till Bibelns Värld vid Ängelholm
Anmälan senast torsdag 8/9 till
expeditionen: 0480-770 400
Avfärd 09:00 från Mortorps
kyrka via Tvärskog och Påryd.
Visningen sker 14:30-17:30
inkluderande biblisk måltid.

Café Löftet

10/9 (OBS! Lördag) Halltorp kyrka kl. 13:00-17:00

Kyrkogårdsvandring med Lars Larsson som inleds med sopplunch i Loft-
gården. Vi får en historisk kyrkogårdsvandring där kyrkogården beskrivs
samt ett antal personer med dess historia berättas.

Barn- och ungdomskördag

24/9 Ljungby kyrka

10:00-14:00

Sångpedagog

Åsa Söderholm

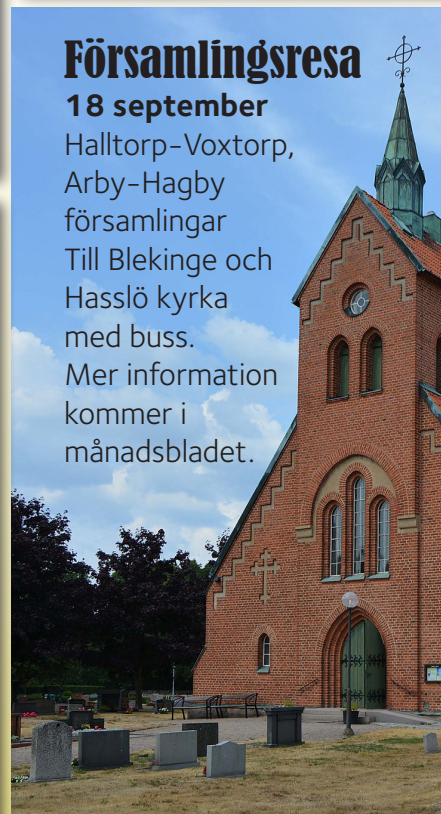
Anmäl till din respektive
körledare så fort som
möjligt!

Församlingsresa

18 september

Halltorp-Voxtorp,
Arby-Hagby
församlingar
Till Blekinge och
Hasslö kyrka
med buss.
Mer information
kommer i
månadsbladet.

Församlingsdag

23/10 i S:t Olofs kyrka

Gudstjänst kl.10:00, lunch

Bildspel Gamla Trekanten

Samarbete Ljungby

Hembygdsförening

Ingen anmälan

Välkomna!

Stiftelsen Bäckerströmska fonden

Ansökan om medel för behövande, i första hand

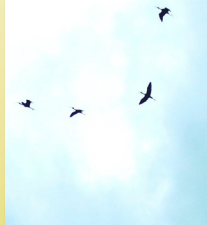
Arby-Hagby församling, i andra hand

Halltorp-Voxtorps församling. Ansökan görs senast 31/10 på särskild blankett till Pastorsexpeditionen, Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm. För blankett ring: 0480-770 400.

Syskonen Johanssons stiftelse

Ansökan om medel för äldre, personer med funktionsnedsättning eller sjukdom i Mortorps gamla församling. Ansökan görs senast 31/10 på särskild blankett till Pastorsexpeditionen, Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm. För blankett ring: 0480-770 400.

Stiftelser

Godfrey Johnsons Stipendiefond

Stipendier för universitets- och högskolestudier från gamla Karlslunda och Vissefjärda.

Ansökan görs senast 25/10 på särskild blankett till Pastorsexpeditionen, Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm. För blankett ring: 0480-770 400.

John F Carlssons stiftelse

Ansökan om medel för barn & ungdom i Ljungby församling senast 31/10 till

Pastorsexpeditionen: 0480-770 400

Stiftelsens ändamål är att vid materiellt behov stödja barn och ungdom från församlingen, att förbättra möjligheterna för och stimulera barn och ungdom från församlingen att delta i kristna, kulturella och idrottsliga aktiviteter, att förbättra och befrämja barn- och ungdomsfostran genom studier att stödja familjer med barn med handikapp. Ingen särskild ansökningsblankett finns. Ansökan görs i ett personligt brev med egen text.

Välkommen med din ansökan!

De som varit jordbegravda i Hagby kyrka

Redan under utgrävningen på 1960-talet fann de, som grävde inne i kyrkorummen, gravar med skelett. Dessa lades tillbaka men inte i den ordning som de blivit funna.

Under den stora arkeologiska utgrävningen av Hagby kyrka, 2010-2016, gjordes en grundlig genomgång av samtliga skelett och gravar i Hagby kyrka. Detta inne i stora rundhuset, koret, vapenhuset och även ute på kyrkogården, särskilt

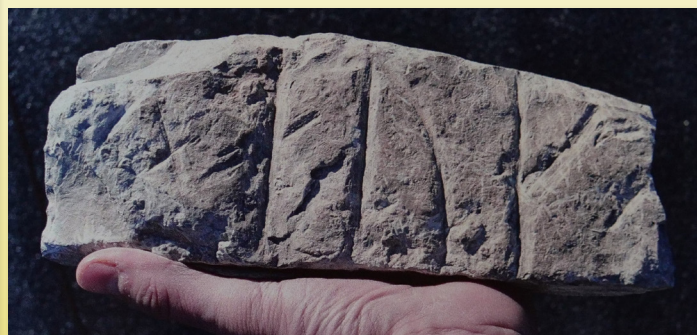
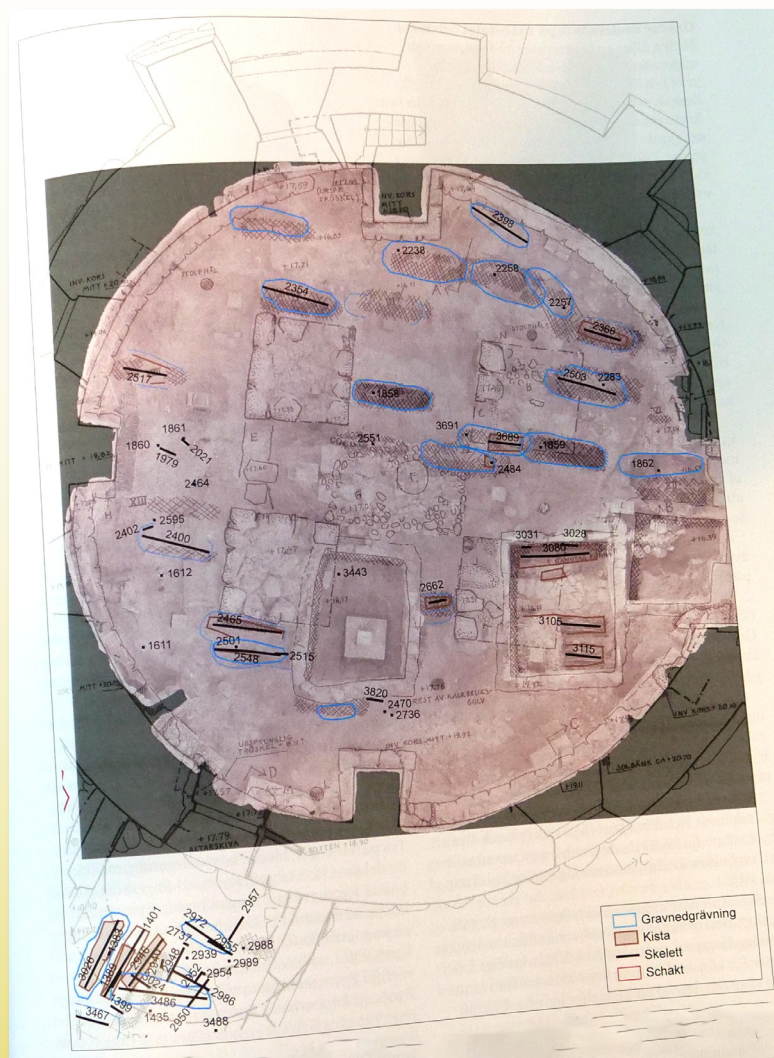
vid de platser som skulle omfattas av nybyggnation t.ex. av ny handikapp-toilett.

Det visar sig nu, efter det att samtliga 236 funna skelett har genomgått undersökning, att människor har blivit gravsatta inne i kyrkan

och precis intill byggnaden redan så tidigt som från 1000-talet fram till 1800-talet. Inne i kyrkan påträffades cirka 180 skelett av dessa 236 funna.

I Stora rundhuset och vapenhuset undersöktes 41 gravar. I Stora rundhuset hittades 27 intakta skelett och 14 i vapenhuset. Sedan fann arkeologerna i dessa gravar rester från ytterligare 8 personer. Löst liggande ben från 129 personer fanns liggande runtomkring de 41 gravkamrarna. Därför säger utredningen att cirka 180 skelett är hittade inne i kyrkan.

Denna från vikingtid runstensbit från en kristen gravsten har ställt frågan på sin spets ifall platsen mycket tidigt hade haft en enklare träbyggnad som kyrka med en kringliggande kyrkogård. Den runstensbit som blev funnen nu under denna utgrävning och som kommer

från en kristen vikings grav, visar i vilket fall på en mycket tidig kristen begravningsverksamhet på platsen.

De som varit jordbegravda inne i Hagby kyrka blev nu gravsatta på kyrkogården vid södra porten och Herrens frid blev läst över dem igen.

Den 13 januari 2022 hade samtliga skelett kommit tillbaka från den osteologiska analysen och denna dag kunde vi samlas till gudstjänst för gravsättning av de som tidigare varit gravsatta inne i Hagby kyrka. Nu blev deras viloplats på kyrkogården vid södra porten. Under en högtidlig minnesgudstjänst lyste kyrkoherde

Richard Thörn Herrens frid över dem alla i den nyinredda graven.

Idag har graven fått en minnessten med texten "Här vilar församlingsbor som tidigare varit begravda inne i kyrkan".

*/Ove Carlsson
Komminister*

Psalm 11 - O store Gud

Psalm nr 11 är en andlig sång med text fr. 1885 av Carl Boberg och den trycktes första gången i Mönsterås Tidning den 13 mars 1886. Texten skrevs av Carl efter han varit med om ett åskväder på Oknö vid Kalmarsund. Musiken är en svenska folkmelodi och är en av världens mest spridda andliga sånger.

Sången trycktes i boken Sanningsvittnet 1891 och översattes till tyska av Manfred von Glehn i Estland med namnet "Wie gros bist Du", första raden "O, store Gud". Ivan Stepanovitj publicerade en rysk version som missionären Stuart K. fann i Ukraina och översatte till engelska som "How great thou art". Sången sjöngs i den formen vid evangelisationsmöten i England under andra världskriget. En fjärde vers lades till 1948. Sången är mycket känd i USA där den ofta framförs mycket långsamt.

Den blev populär under Billy Grahams korståg i New York år 1957. I Sverige hade psalmen fallit till viss del i glömska men blev populär igen efter 1957.

Elvis Presley spelade in den 1966, sjöng den många gånger och även på sina konserter. Presley vann några Grammys för sin liveversion av psalmen. Per-Erik Hallin i Sverige, som arbetade med Elvis 1973-74, försökte förgäves övertyga Elvis om att sången kom ifrån Sverige. Elvis trodde dock att Per-Erik skämtade med honom eftersom han och många amerikaner trodde den var amerikansk. Psalmen har sedan spelats in av många kända artister som Johnny Cash och Whitney Houston.

Psalmen är väldigt omtyckt och fin och sjungs i många olika sammanhang och beskriver fint hur god Gud är. Frasen i sista versen slutar även med texten "Tack, gode Gud, tack gode Gud".

Bön - Din godhet

Gud, du som är alltings far och mor. Från dig kommer vi, och till dig är vi på väg.

Upplys våra sinnen och hjärtan så vi ser din godhet i våra liv och kan återspegla din godhet.

Vi ber om detta genom Jesus Kristus, vår Herre.

Amen.

Bönen är skriven av Gerard W. Hughes (1924-2014) som var en skotsk jesuitpräst och författare.

Han skrev bland annat boken "God of surprises" (Den gömda skatten) som gjorde att många inspirerades att vara med mer i sina kyrkliga och andliga sammanhang. I boken gör ha jesuiternas grundare, Ignatius av Loyolas, budskap tillgängligt för nutida andliga sökare.

Hughes gjorde en tusenmilavandring till Jerusalem och flera vandringar från London till Rom. Dessa resor finns också beskrivna i böcker. Temat "Livets resa" är återkommande när Hughes vägleder i hur man lever sitt andliga liv.

Personal - Elin och Louise

Hej! Jag heter Elin Sundelin och är ny präst i Ljungbyholm. Jag bor i Dörby prästgård då min man är den nye kyrkoherden där. Tillsammans med våra två barn och lilla hund har vi börjat komma oss till rätta efter flytten från Gotland och närmare bestämt Burs där vi bott de senaste 2½ åren.

På Gotland arbetade jag på stiftskansliet i Visby med konfirmand- och barn- och ungdomsfrågor, något som jag ser fram emot att fortsätta arbeta med här i Södermöre pastorat.

I höst kommer jag att arbeta 25% (och försöka skriva en masteruppsats samtidigt), men efter nyår går jag upp i 100%.

Hoppas vi får tillfälle att ses, i gudstjänst, över kaffekoppen eller på byn.
Glada hälsningar, Elin Sundelin

Louise Madeland vigdes till diakon i Växjö domkyrka den 12 juni. En delegation från församlingen var med och uppvaktade. Från och med nu jobbar Louise heltid i pastoratet.

Grattis och hurra!

Kontakt

Besöks- och postadress

Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm

Besökstider

Mån, tis, tors: 09:00 – 16:00 Ons: 13:00 – 16:00

sodermore.pastorat@svenskakyrkan.se

Expedition telefontider

Mån, tis, tors: 09:00 – 12:00 Ons: 13:00 – 16:00

0480 – 77 04 00

Kyrkoherde Richard Thörn

Södermöre pastorat

richard.thorn@svenskakyrkan.se

0480-77 04 01

Församlingspräst Ove Carlsson

Arby – Hagby, Halltorp – Voxtorp

ove.carlsson@svenskakyrkan.se

0480-77 04 31

Församlingspräst Elin Sundelin

Ljungby

elin.sundelin@svenskakyrkan.se

0480-77 04 41

Församlingspräst Jan Haglund

Karlslanda – Mortorp

jan.haglund@svenskakyrkan.se

0480-77 04 21

Vik. församlingspräst Bengt-Olof Roos

bengtlof.roos@gmail.com

070-633 79 25

Församlingspräst Lars Ström

Trekanten

lars.strom@svenskakyrkan.se

0480-77 04 11

Diakon Louise Madeland

louise.madeland@svenskakyrkan.se

0480-77 04 09

www.sodermore.se

facebook.com/Sodermore

youtube.com: sök på Södermöre pastorat

Klimatkompenserad
Gruppårsändelse

DEN HÄR TRYCKSAKEN ÄR
KLIMATKOMPENSERAD HELA VÄGEN
FRÅN TRYCK TILL DISTRIBUTION
AV SVENSK DIREKTREKLAM.

